

Μάθημα Θρησκευτικών: Αντισυνταγματική η απομάκρυνση από τον Μεσαίωνα.

✘ Με αφορμή την απόφαση προαιρετικής παρακολούθησης του μαθήματος των θρησκευτικών στα σχολεία, οι βουλευτές του ΛΑ.Ο.Σ. Θ. Πλεύρης και Σ. (ή Α.) Γεωργιάδης έθεσαν ερώτηση στον υπουργό Παιδείας κ. Στυλιανίδη, διαμαρτυρούμενοι για την υπουργική απόφαση.

Το σχετικό κείμενο εδώ.

Για να εξετάσουμε την πρώτη πρόταση:

«Με πρόσφατη απόφασή σας επιτρέπετε σε όποιον δεν επιθυμεί να διδάσκεται το μάθημα των θρησκευτικών να απέχει άνευ αιτιολογίας, γεγονός που προσκρούει ευθέως στο άρθρο 16 παρ. 2 του Συντάγματος που απαιτεί σφυρηλάτηση εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης των Ελλήνων» (οι υπογραμμίσεις δικές μου).

Ας δούμε και το ίδιο το άρθρο 16, παρ. 2:

Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες.

Το κράτος λοιπόν δεν **απαιτεί** την ανάπτυξη θρησκευτικής συνείδησης, αλλά την έχει σκοπό.

Αν το Σύνταγμα **απαιτούσε** την ανάπτυξη θρησκευτικής συνείδησης, θα σήμαινε πολύ απλά και ευθέως το εξής: Σχολεία ή Πανεπιστήμια που δεν «σφυρηλατούν» τους μαθητές/φοιτητές με θρησκευτική συνείδηση, παραβιάζουν το Σύνταγμα και παρανομούν! Για κουνήστε λίγο το κεφάλι σας, κύριοι βουλευτάί!

Η επόμενη τους πρόταση λέει:

«Ενώ λοιπόν είναι εύλογο όταν υπάρχει βάσιμη αιτιολογία (πχ άλλο θρήσκευμα) να απέχει κάποιος από το μάθημα δεν είναι δυνατόν αυτό να γίνεται χωρίς καμία αιτιολόγηση».

Επαρκή απάντηση δίνει ο συνήγορος του πολίτη:

«Η άσκηση του δικαιώματος απαλλαγής από το μάθημα των θρησκευτικών δεν μπορεί να συνοδεύεται από αξίωση αποκάλυψης, έστω και αρνητικής, των θρησκευτικών πεποιθήσεων».

Για τους εν λόγω βουλευτές όμως, είναι αναγκαίο (φαίνεται) το πιστοποιητικό θρησκευτικών φρονημάτων. Το επιχείρημά τους ουσιαστικά λέει: Αν είσαι μουσουλμάνος ή ινδουιστής, δικαιολογημένα απαλλάσσεσαι. Αν όμως σε βάπτισαν Χ.Ο., οφείλεις να ομολογήσεις ότι απαρνήσαι την θρησκεία των προγόνων σου (που διάλεξαν για σένα χωρίς να σε ρωτήσουν).

Το τρίτο απόπημα των εκπροσώπων του ΛΑ.Ο.Σ. είναι ότι εξισώνουν το μάθημα των θρησκευτικών με οποιοδήποτε άλλο μάθημα:

«Επόμενο στάδιο είναι χωρίς αιτιολογία να εξαιρείται ο μαθητής και από λοιπά μαθήματα (π.χ. Ιστορία, Γυμναστική, Μαθηματικά και Χημεία).»

Πρόκειται για αφελή (επιεικώς χαρακτηριζόμενη) εικασία. Η εξίσωση ενός μαθήματος θρησκευτικής προπαγάνδας με τους κλάδους της επιστήμης μαρτυρά πολλά, τόσο για την αντίληψη των συγκεκριμένων βουλευτών, όσο και για το είδος εκπαίδευσης με το οποίο σκοπεύουν να μας «σφυρηλατήσουν».

Η διαμαρτυρία τους θα είχε κάποιο έρεισμα σε μία και μόνη περίπτωση: Εάν επρόκειτο για κατάργηση μαθήματος «ιστορίας ή/και φιλοσοφίας των θρησκειών». Στην περίπτωση αυτή δεν μιλάμε για προπαγάνδα, αλλά για ένα κλάδο του επιστητού, ο οποίος προκύπτει από ορθολογική έρευνα, και έχει να μας διδάξει πολλά για διαφορετικούς λαούς σε διαφορετικές εποχές. Πράγματι, τυχόν απόσυρση τέτοιου μαθήματος θα σήμαινε αποστέρηση ωφέλιμων γνώσεων, και τυχόν αντιδράσεις θα ήταν εύλογες (ωστόσο δεν μιλάμε καν για κατάργηση, αλλά για προαιρετική παρακολούθηση).

Είναι όμως άλλο πράγμα να εκθέτει ο δάσκαλος αποστασιοποιημένα ένα θρησκευτικό δόγμα, και άλλο να το προβάλλει σαν τη μοναδική και αδιαμφισβήτητη αλήθεια. Να θυμίσουμε για μία ακόμη φορά ότι η θρησκεία, σε αντίθεση με την επιστήμη, την τέχνη και τη φιλοσοφία, δεν επιδέχεται αμφισβητήσεις, όχι τουλάχιστον των θεμελίων της. Ένας π.χ. χριστιανός που συμφωνεί σε όλα με τη θρησκεία του, αλλά αμφισβητεί την ανάσταση νεκρών, παύει να είναι χριστιανός.

Και για να το θέσουμε πιο απλά: Άλλο να διδάσκεις τι πρεσβεύει το δόγμα του χριστιανισμού, και άλλο να διδάσκεις πως είναι ό,τι καλύτερο για τον άνθρωπο, ή

πως όποιος δεν το πιστεύει βρίσκεται σε πλάνη. Άλλο να εξετάζεις στις γνώσεις σου για έναν τομέα που υπάγεται στην ιστορία ή φιλοσοφία, και άλλο να εξετάζεις στην πίστη σου (άριστος πιστός, μέτριος πιστός, μεταξισταστέος πιστός).

Νομίζω πως πολύ σωστά τοποθετείται επί του θέματος η κυρία Ρεπούση (οι Ελληνορθόδοξοι παρακαλούνται προτού διαβάσουν να κάνουν αγιασμό). Αντιγράφω από τον «Ελεύθερο Τύπο»:

«Με τον τρόπο που διδάσκεται σήμερα [ενν. το μάθημα θρησκευτικών] συνιστά ένα μάθημα εγχάραξης συγκεκριμένων θρησκευτικών πεποιθήσεων. Θα μπορούσε να καθιερωθεί η διδασκαλία της θρησκειολογίας ή ενός είδους ιστορίας των θρησκειών και αυτό να ενταχθεί στο μάθημα της Ιστορίας καθώς η θρησκεία συνιστά κατεξοχήν ιστορικό φαινόμενο. Τα παιδιά θα μπορούσαν να μαθαίνουν το ρόλο της θρησκείας στις διάφορες ιστορικές περιόδους, τις συνέχειες και ασυνέχειες ανάμεσα στις θρησκείες, τις διαφορές μεταξύ μουσουλμανικής και χριστιανικής θρησκείας, ως μελλοντικοί πολίτες του κόσμου και όχι με σκοπό να κριτικάρουν ή να περιθωριοποιήσουν τον άλλο. Γενικότερο αίτημα σήμερα είναι τα μαθήματα να μην αποτελούν ιδεολογικές σκευές και μέσα προπαγάνδας, όπως συμβαίνει αποκλειστικά με τη διδασκαλία των θρησκευτικών».

Θα ήταν παντελώς αφελής αυτός που θα υποστήριζε ότι τα σχολικά θρησκευτικά εγχειρίδια γνωστοποιούν απλά στους μαθητές την ορθόδοξη χριστιανική πίστη, αμερόληπτα και χωρίς αξιολογικές κρίσεις. Τον άπιστο αυτόν Θωμά δεν έχω παρά να τον παραπέμψω στο περιεχόμενο των ίδιων των βιβλίων, για να πειστεί ότι πρόκειται περί αποκάλυπτης προπαγάνδας και θρησκευτικού προσυλητισμού:

Γ' Δημοτικού

Δ' Δημοτικού

Ε' Δημοτικού

ΣΤ' δημοτικού

Α' Γυμνασίου

Β' Γυμνασίου

Γ' Γυμνασίου

Πάμε τώρα να απαντήσουμε, αντί για τον ίδιο τον υπουργό, στα αμείλικτα ερωτήματα των ευσεβών βουλευτών μας:

1. Για ποιο λόγο επιλέγετε αυτόν τον πόλεμο στο μάθημα των θρησκευτικών και κάτω από ποιες πιέσεις;

Διότι ο κ. Στυλιανίδης είναι ως γνωστόν άθεος θολοκουλτουριάρης, πιεσμένος από σκοτεινές προσωπικότητες που απαρτίζουν τους σοφούς της Σιών. Διαφορετικά, θα πούμε ότι δεν υπάρχει κανένας πόλεμος, παρά μόνο σεβασμός στις διαφορετικές θρησκευτικές πεποιθήσεις, που ουδεμία σχέση έχουν με ιστορικές και επιστημονικές πληροφορίες (όπως τα άλλα μαθήματα).

2. Πως συνάδει η πράξη σας με το άρθρο 16 παρ. 2 του Συντάγματος;

Συνάδει και δε συνάδει, διότι η παρ. 2 αντιφάσκει τόσο με τον εαυτό της, όσο και με το άρθρο περί ανεξιθρησκείας. Δεν μπορεί το κράτος να έχει σαν σκοπό (κι ευτυχώς δεν απαιτεί) από τη μια να διαμορφώνει πιστούς ενός πολύ συγκεκριμένου δόγματος (που δεν τα πάει και πολύ καλά με ελευθερία σκέψης και δικαιώματα), κι από την άλλη ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες. Εκτός κι αν ισχύει ότι όποιος δεν είναι ορθόδοξος, είναι ανελεύθερος και ανεύθυνος.

3. Πως μπορεί κάποιος μαθητής να εξαιρεθεί από το μάθημα της Φυσικής και της Χημείας, αφού μπορεί για τα θρησκευτικά; Μήπως το επόμενο βήμα είναι να μπορεί να απαλλαγεί κάποιος και από το μάθημα της Ιστορίας όπως φημολογείται;

Το πρώτο υποερώτημα απαντήθηκε πιο πάνω. Το δεύτερο δείχνει τη σοβαρότητα και το επίπεδο των ερωτώντων. Πετάν μία μπουρδοφήμη, προσπαθώντας να τη συνδέσουν με το θέμα τους, για να συνειδητοποιήσει ο «ψυλλιασμένος» πατριώτης ότι κάποιο σχέδιο αφελληνισμού κρύβεται. Πάλι καλά που δεν ανέφεραν τις (all time classic) φήμες περί έλευσης του Αντιχρίστου.

Για το πάγιο αίτημα εισαγωγής στα σχολεία της θεωρίας της εξέλιξης, κουβέντα τα πατριωτάκια! Διότι είναι προτιμώτερο (και ορθολογικότερο) τα νέα παιδιά να μαθαίνουν ότι κατάγονται από τον Αδάμ, παρά από τον πίθηκο. Έτσι σφυρηλατείται η γνώση!

Πηγή: jungle-report.blogspot.com